

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
9. september 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-63/12	Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	12.09.13
C-66/12	Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen Påstande: Principalt: Kommissionens meddelelse KOM(2011) 829 endelig af 24. november 2011 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som Kommissionen derved endeligt afviser at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten, og ligeledes annulleres i henhold til artikel 263 TEUF Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner. Subsidiært: Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne som følge af den omstændighed, at Kommissionen har undladt at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	12.09.13
C-530/11	Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF om mulighed for offentlig	GA	12.09.13

	<p>deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt.</p> <p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-221/11	<p>Demirkan</p> <p>Sagen vedrører: hvorvidt også den passive frie udveksling af tjenesteydelser er omfattet af begrebet den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 23. november 1970. Såfremt første spørgsmål bevares bekræftende, om den associeringsretlige beskyttelse af den passive frie udveksling af tjenesteydelser også omfatter tyrkiske statsborgere, der ikke vil indrejse til Forbundsrepublikken Tysklands område og opholde sig dér i op til tre måneder for at modtage en konkret tjenesteydelse, men derimod for at besøge slægtninge, og som påberåber sig blot selve muligheden for at modtage tjenesteydelser på forbundsrepublikkens område.</p>	Dom	24.09.13
C-476/11	<p>Kristensen mod Experian A/S</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv?</p>	Dom	26.09.13
C-546/11	<p>Toftgaard</p> <p>Sagen vedrører: (i) Skal beskæftigelsesdirektivets artikel 6, stk. 2, forstås således, at medlemsstaterne kun kan bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang eller ret til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ikke udgør forskelsbehandling, såfremt disse sikringsordninger angår alderdoms- eller invaliditetsydelse? (ii) Skal artikel 6, stk. 2, forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser kun vedrører indtræden i ordningen, eller skal bestemmelsen forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser tillige vedrører retten til udbetaling af ydelser fra ordningen? (iii) Hvis spørgsmål (i) besvares benægtende: Kan udtrykket "erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger" i artikel 6, stk. 2, omfatte en ordning som rådighedsløn, jf. tjenestemandenslovens § 32, stk. 1, hvorefter en tjenestemand som en særlig beskyttelse ved afskedigelse begrundet i stillingsnedlæggelse bevarer sin hidtidige løn i 3 år og herunder fortsat optjener pensionsanciennitet mod at stå til rådighed for en anden passende stilling? (iv) Skal artikel 6, stk. 1 i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som tjenestemandenslovens § 32, stk. 4 nr. 2, hvorefter der ikke ydes rådighedsløn til en tjenestemand, der har nået den alder, hvor folkepension kan udbetales, hvis hans stilling nedlægges?</p>	Dom	26.09.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-49/12	<p>Sunico e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Rådets forordning 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at den inden for sit anvendelsesområde omfatter en sag,</p>	Dom	12.09.13

	<p>hvor myndighederne i en medlemsstat fremsætter et erstatningskrav over for virksomheder og fysiske personer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, baseret på et anbringende om - i henhold til den første medlemsstats nationale ret - ansvarspådragende sammensværgelse om at begå bedrageri ved deltagelse i unddragelse af moms, der skal betales til den første medlemsstat?</p>		
C-64/12	<p>A. Schlecker, der driver handel under navnet »Firma Anton Schlecker« mod Boedeker</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal Romkonventionens artikel 6, stk. 2, fortolkes således, at såfremt en arbejdstager til opfyldelse af aftalen ikke blot sædvanligvis, men også langvarigt og uden afbrydelse udfører sit arbejde i et og samme land, er det under alle omstændigheder retten i dette land, der skal finde anvendelse, også selv om alle øvrige omstændigheder peger på, at arbejdsaftalen har snæver tilknytning til et andet land? 2. Må det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 kræves, at arbejdsgiver og arbejdstager ved arbejdsaftalens indgåelse, eller i det mindste ved arbejdets påbegyndelse, tilsigtede eller var sig bevidst, at arbejdet skulle udføres langvarigt og uden afbrydelse i et og samme land?</p>	Dom	12.09.13
C-270/12	<p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	12.09.13
C-409/12	<p>Backaldrin Österreich The Kornspitz Company</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis a. de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og b. de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret? 2. Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale om et registreret varemærke? 3. Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis – og kun hvis – de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?</p>	GA	12.09.13
C-434/12	<p>Slancheva sila</p> <p>Sagen vedrører: 1) Hvorledes skal begrebet »kunstigt skabte betingelser« fortolkes i lyset af bestemmelsen i artikel 4, nr. 8), i forordning nr.</p>	Dom	12.09.13

	<p>65/2011? 2) Skal artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 fortolkes således, at den er til hinder for artikel 7, stk. 2, i den bulgarske bekendtgørelse nr. 29 af 11. august 2008, hvorefter [org. s. 9] der ikke udbetales støtte til ansøgere/begunstigede, såfremt det står fast, at de kunstigt har skabt betingelserne for at modtage støtten for at få en fordel i strid med foranstaltningens mål? 3) Skal artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for den retspraksis i Republikken Bulgarien, hvorefter betingelserne for at modtage støtte for at få en fordel i strid med foranstaltningens mål er blevet kunstigt skabt, når der er en retlig forbindelse mellem ansøgerne? 4) Foreligger der »kunstigt skabte betingelser«, når forskellige ansøgere, der er selvstændige retssubjekter, har anvendt selvstændige naboarealer, der før indleveringen af ansøgningen var dele af et enkelt areal, samt når der konstateres en faktiske forbundethed, som eksempelvis de samme befuldmægtigede, udbydere, udførende selskaber, selskabernes hjemsted og adresser på ansøgerne? 5) Er det nødvendigt at fastslå, at der foreligger en forsætlig koordinering mellem ansøgerne og/eller tredjemand med det formål at skabe en fordel for en konkret ansøger? 6) Hvori består den fordel, der er omhandlet i artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 og omfatter den nærmere bestemt udarbejdelsen af flere mindre investeringstilbud, som søger at opnå, at en konkret ansøger for hvert enkelt af disse tilbud, også selv om de er indleveret for forskellige ansøgere, modtager en finansiering på maksimalt 200 000 EUR? 7) Skal artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for den retspraksis i Republikken Bulgarien, hvorefter forudsætningen for, at bestemmelsen finder anvendelse, er at tre kumulative betingelser er opfyldt: 1. der foreligger mangel på funktionel selvstændighed og/eller kunstigt skabte betingelser for at modtage støtte, 2. disse faktiske omstændigheder har til formål at opnå en fordel og 3. dette er i strid med foranstaltningens formål?</p>		
C-475/11	<p>Konstantinides</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af bestemmelsen i § 12, stk. 1, (og § 27, stk. 1-3 m.v.) i adfærdskodeksen for læger i Hessen i forhold til art. 5, stk. 3, og art. 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer? Er bestemmelsen i § 12, stk. 1 i ovennævnte adfærdskodeks en af de faglige adfærdsregler, som i tilfælde af, at en tjenesteyder i værtsmedlemsstaten ikke overholder dem, medfører, at der kan gennemføres en sag for en faglig domstol, nemlig en disciplinærsag, angående en grov faglig forsømmelse, som er direkte og specifikt knyttet til forbrugerbeskyttelse og -sikkerhed? En række uddybende spørgsmål til nærværende problematik.</p>	Dom	12.09.13
C-526/11	<p>IVD GmbH & Co. KG mod Ärztekammer Westfalen-Lippe</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af art. 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter?</p>	Dom	12.09.13
C-530/11	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7,</p>	GA	12.09.13

	og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
C-614/11	Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mod Anneliese Kuso Sagen vedrører: Er artikel 3, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 76/207/EØF, som affattet ved direktiv 2002/73/EF, til hinder for en national ordning, hvorefter spørgsmålet, om der foreligger forskelsbehandling på grundlag af køn i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold – hvilket i henhold til en personlig tidsbegrænset ansættelsesaftale, som er indgået, før det nævnte direktiv trådte i kraft (her: før Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union), udelukkende sker ved ansættelsesperiodens udløb – ikke skal bedømmes på grundlag af det før tiltrædelsen indgåede vilkår om tidsbegrænset ansættelse som »afskedigelsesvilkår«, men kun i sammenhæng med afslaget på ansøgningen om aftaleforlængelse som »ansættelsesvilkår«?	Dom	12.09.13
T-331/11	Besselink mod Rådet Påstand: Rådets afgørelse af 1. april 2011, om afslag på fuldstændig aktindsigt i dokument 9689/10 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43), som meddelt i skrivelse af 7. april 2011 til sagsøger med reference 04/c/01/11 annulleres. Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder de omkostninger, der afholdes af eventuelle intervenienter.	Dom	12.09.13
T-111/11	ClientEarth mod Kommissionen Sagsøgerens påstande — Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. — Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat forordning (EF) nr. 1367/2006 (1). — Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (2). — Den stiltiende afgørelse i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 annulleres, idet Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har afgivet svar på sagsøgerens genfremsatte begæring, hvorved Kommissionen afslog aktindsigt i de begærede dokumenter. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder eventuelle intervenserende parter omkostninger.	Dom	13.09.13
T-214/11	ClientEarth og PAN Europe mod EFSA Påstand: Det fastslås, at EFSA har tilsidesat Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. Det fastslås, at EFSA har tilsidesat forordning (EF) nr. 1367/2006 (1). Det fastslås, at EFSA har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (2). Det negative svar, hvorved EFSA tilbageholdt de begærede dokumenter, annulleres. EFSA tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder eventuelle intervenserende parter omkostninger.	Dom	13.09.13
T-383/11	Makhlouf mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/302/FUSP af 23. maj 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive	Dom	13.09.13

	foranstaltninger over for Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, fordi hans grundlæggende rettigheder tilsidesættes. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.		
T-537/08	Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet Sagen vedrører: Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 893/2008 af 10. september 2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Saudi-Arabien og Korea efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (1) med tilbagevirkende kraft til den 29. december 2006, dvs. den dato, hvor importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Taiwan og Malaysia blev genstand for midlertidig antidumpingtold, hvilken told Kommissionen besluttede ikke at opkræve i dens afgørelse nr. 2007/430/EF af 19. juni 2007.	Dom	13.09.13
T-563/11	Anbouba mod Rådet Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling i sin helhed. Samtlige anbringender tiltrædes. — Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, da den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden. — Som følge heraf: — Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011, Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, samt Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres delvist, således at udpegelsen af Issam Anbouba og henvisningen til, at han støtter det nuværende styre i Syrien, fjernes. — Subsidiært: Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011, Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien samt Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres. — Subsidiært fastslås, at disse afgørelser og forordningen ikke finder anvendelse på Issam Anbouba, og der træffes bestemmelse om, at hans navn og henvisningen fjernes fra listen over personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions sanktioner. — Rådet tilpligtes foreløbigt at betale en euro i erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af udpegelsen af Issam Anbouba som en person, der støtter det nuværende styre i Syrien. - Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.	Dom	13.09.13
T-592/11	Anbouba mod Rådet Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling i sin helhed. — Samtlige anbringender tiltrædes. — Det tillades, at den foreliggende sag forenes med sag T-563/11. — Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, idet den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden. — Som følge heraf: — Rådets afgørelse 2011/685/FUSP af 13. oktober 2011 og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 annulleres delvist, således at udpegelsen af Issam Anbouba og henvisningen til, at han	Dom	13.09.13

	<p>støtter det nuværende styre i Syrien, fjernes.</p> <p>— Subsidiært: Rådets afgørelse 2011/685/FUSP af 13. oktober 2011 og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>— Subsidiært fastslås, at disse afgørelser og forordningen ikke finder anvendelse på Issam Anbouba, og der træffes bestemmelse om, at hans navn og henvisningen fjernes fra listen over personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions sanktioner.</p> <p>— Rådet tilpligtes foreløbigt at betale en euro i erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af udpegelsen af Issam Anbouba som en person, der støtter det nuværende styre i Syrien.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.</p>		
T-551/10	<p>Fri-El Acerra mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionens beslutning af 15. september 2010 vedrørende statsstøtte C 8/2009, hvorved Kommissionen fastslog, at Den Italienske Republiks planlagte støtteforanstaltning til fordel for Fri-El Acerra s.r.l var uforenelig med det indre marked, annulleres i sin helhed. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	13.09.13
T-79/10	<p>COLT Télécommunications France mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionen tilpligtes i medfør af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 49, 64 og 65 i Rettens procesreglement, at fremlægge visse dokumenter omtalt i Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig udg. (statsstøtte N 331/2008 — Frankrig).</p> <p>Beslutningen annulleres, for så vidt det er fastslået, at »den meddelte foranstaltning ikke udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1«.</p>	Dom	16.09.13
T-258/10	<p>France Télécom mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig af 30. september 2009, hvorefter der ikke foreligger statsstøtte i forbindelse med kompensationen for udgifter til offentlige tjenester på 59 mio. EUR, som de franske myndigheder har tildelt en virksomhedssammenslutning med henblik på at oprette og drive et elektronisk telekommunikationsnet med meget høj hastighed (projekt THD 92) i departementet Hauts-de-Seine.</p>	Dom	16.09.13
T-325/10	<p>Iliad m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Stævningen fremmes til realitetsbehandling. Europa-Kommissionens beslutning af 30. september 2009 om godkendelse af offentlig finansiering på 59 mio. EUR til projekt vedrørende et kommunikationsnet med meget høj hastighed i departementet Hauts-de-Seine annulleres i henhold til artikel 263 TEUF. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	16.09.13
T-486/09	<p>Polen mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionens beslutning 2009/721/EF af 24. september 2009 (meddelt under nummer K(2009) 7044) om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt den udelukker et beløb på 47 152 775 PLN fra EF-finansiering udbetalt af den betalingsmyndighed, der er anerkendt af Republikken Polen.</p>	Dom	16.09.13
C-15/12 P	<p>Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet (appel)</p>	Dom	19.09.13

	<p>Påstande: Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. Rettens Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2011 i sag T-423/09, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, ophæves, og Domstolen træffer afgørelse vedrørende realiteten. Appellanten gives medhold i de for førsteinstansen nedlagte påstande og Rådets forordning (EF) nr. 826/2009 af 7. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1659/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for magnesiasten med oprindelse i Folkerepublikken Kina (1) annulleres, for så vidt som den herved fastsatte antidumpingtold overstiger, hvad det der ville gælde, såfremt den var fastsat på grundlag af den metode, der blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse for at tage hensyn til, at den kinesiske moms ikke blev tilbagebetalt ved udførslen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10 (2).</p> <p>Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i de to instanser.</p>		
C-5/12	<p>Marc Betriu Montull mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er Rådets direktiv 76/207/EØF og Rådets direktiv 96/34 til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), der i tilfælde af fødsel anerkender retten til barselsorlov efter en periode på seks uger efter fødslen, forudsat der ikke foreligger en fare for moderens sundhed, som en selvstændig ret, der tilhører den mor, der er arbejdstager, men som kan overdrages til en far, der er arbejdstager, og som alene kan udnytte den nævnte orlov, når moderen til det pågældende barn selv er arbejdstager og vælger at lade faderen udnytte en bestemt del af denne orlov? 2. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, der i tilfælde af fødsel anerkender retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, som en ret, der hidrører fra moderen og ikke fra faderen endog efter perioden på seks uger efter fødslen og bortset fra tilfælde, hvor der er fare for moderens sundhed, således at den mandlige arbejdstagers orlov afhænger af, om moderen til barnet også er arbejdstager? 3. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, når denne i forhold til en far, der adopterer et barn, og som er arbejdstager, anerkender en personlig adkomst til retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, men derimod ikke tilkender denne far retten til en sådan personlig, selvstændig og af moderen uafhængig orlov, men alene en fra moderen afledt ret, når faderen, der er arbejdstager, har et biologisk barn?</p>	Dom	19.09.13
C-140/12	<p>Peter Brey mod Pensionsversicherungsanstalt, Wien</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal udligningstillægget anses for »en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?</p>	Dom	19.09.13
C-216/12 og C-217/12	<p>Caisse nationale des prestations familiales mod Fjola HLIDDAL m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Udgør en ydelse, såsom den forældreorlovsydelse, der er fastsat ved artikel 306-308 i Code de la sécurité sociale, en familieydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, litra u), nr. i), og artikel 4, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni</p>	Dom	19.09.13

	<p>1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført, der finder anvendelse i overensstemmelse med bilag II, afsnit A, nr. 1), i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer og af slutakten, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999?</p>		
C-297/12	<p>Filev et Osmani</p> <p>Sagen vedrører: Anmodningen om præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol vedrørerene fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. A) Gjoko Filev 1. Skal direktivets artikel 11, stk. 2, fortolkes således, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at belægge forvaltningsretlige udvisninger eller udsendelser med straf, hvis udvisningen eller udsendelsen er mere end fem år gammel på tidspunktet for genindrejsen? 2. Skal direktivets artikel 11, stk. 2, forstås således, at Tyskland ikke må belægge forvaltningsretlige udvisninger eller udsendelser med straf, når disse var mere end fem år gamle inden ikrafttrædelsen af den tyske gennemførelseslov af 22. november 2011? 3. Er en national ordning i overensstemmelse med den EU-retlige bestemmelse i direktivets artikel 11, stk. 2, hvis den bestemmer, at udvisninger eller udsendelser principielt gælder tidsubegrænset, medmindre den berørte anmoder om en tidsbegrænsning. Opfylder en sådan forskrift kravene i fjerde betragtning til direktivet, hvorefter der skal gælde en selvforsvaret migrationspolitik ved hjælp af klare, gennemsigtige og retfærdige regler? B) Adnan Osmani 1. Indledningsvis stilles de samme præjudicielle spørgsmål som vedrørende punkt A. 2. Skal direktivet fortolkes således, at medlemsstaterne på et senere tidspunkt ikke må anvende udvisninger eller udsendelser, der var fem år gamle eller ældre i den periode, hvor direktivet ikke var gennemført, som grundlag for en strafferetlig sanktionering, såfremt udvisningen eller udsendelsen beroede på en strafferetlig domfældelse?</p>	Dom	19.09.13
C-355/12	<p>Nintendo e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, fortolkes således, at tekniske foranstaltninger til beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser kan udvides til ligeledes at omfatte et system, der er produceret og markedsført af den samme virksomhed, hvori der i hardwaren installeres en anordning, som på et separat medie, der indeholder de beskyttede værker (videospil produceret af samme virksomhed samt af tredjemand, der ejer de beskyttede værker), kan genkende en identificeringskode, uden hvilken de pågældende værker ikke kan vises og bruges i dette system, hvorved det pågældende udstyr således omfatter et system, der ikke er interoperabelt med komplementerende udstyr eller produkter, som ikke stammer fra den virksomhed, der producerer selve systemet? 2) Såfremt det er nødvendigt at tage stilling til, om brugen af et produkt eller en komponent, hvis formål er at omgå en teknisk beskyttelsesforanstaltning, vejer tungere end andre kommercielt relevante formål og brug, kan artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, da fortolkes således, at den nationale retsinstans ved vurderingen af dette spørgsmål, skal anvende kriterier, hvorved det særlige formål som rettighedsindehaverne har tiltænkt det produkt, hvori det beskyttede indhold indsættes, tillægges særlig vægt, eller alternativt – eller i tillæg hertil – kvantitative kriterier vedrørende omfanget af de sammenlignede former for brug, eller kvalitative kriterier, dvs. kriterier vedrørende arten og vigtigheden af de</p>	GA	19.09.13

	pågældende former for brug?»		
C-373/11	<p>Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou mod Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001?</p>	Dom	19.09.13
C-492/12	<p>Conseil national de l'ordre des médecins</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er kravet i artikel 36 i direktiv 2005/36/EF om, at tandlægeerhvervet skal udgøre et særligt erhverv, til hinder for indførelsen af en postgraduate-uddannelse på universitetsniveau, der er fælles for både læge- og tandlægestuderende? 2) Skal direktivets bestemmelser om medicinske specialer forstås således, at de er til hinder for, at discipliner som dem, der er nævnt i denne doms præmis 3, indgår i tandlægeuddannelsen?</p>	Dom	19.09.13
C-661/11	<p>Martin Y Paz Diffusion Mod David Depuydt og Fabriek van Maroquinerie Gauquie SA</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den eneret, som det registrerede varemærke giver indehaveren, ikke længere af indehaveren kan påberåbes fuldstændigt over for en tredjemand for samtlige de varer, der var omfattet heraf på tidspunktet for registreringen: - såfremt indehaveren i en længere periode i fællesskab med denne tredjemand har brugt varemærket i en form for sameje vedrørende en del af de omfattede varer? - såfremt indehaveren i forbindelse med aftalen om at bruge varemærket i fællesskab med denne tredjemand uigenkaldeligt har accepteret, at tredjemanden kan bruge varemærket for disse varer? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter indehaveren af en rettighed ikke må udøve denne rettighed på en måde, der er ansvarspådragende eller udgør misbrug, kan føre til et fuldstændigt forbud mod udøvelsen af denne eneret i forhold til en del af de omfattede varer, eller således at anvendelsen af bestemmelsen alene kan indebære, at den ansvarspådragende udøvelse af eneretten eller misbruget heraf sanktioneres på anden måde? Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den nationale ret i de situationer, hvor indehaveren af et registreret varemærke bringer sin forpligtelse over for tredjemand til ikke at gøre brug af dette varemærke for visse varer til ophør med henblik på selv at genoptage brugen af varemærket, ikke desto mindre fuldstændigt kan forbyde genoptagelsen af brugen af dette varemærke med den begrundelse, at genoptagelsen vil udgøre illoyal konkurrenceadfærd, fordi indehaveren vil drage fordel af den af tredjemand foretagne markedsføring vedrørende varemærket, og der vil bestå en mulig risiko for forveksling i kundekredsens bevidsthed, eller skal bestemmelserne fortolkes således, at den nationale ret skal vedtage en anden sanktion, der ikke fuldstændigt forhindrer, at indehaveren kan genoptage brugen af varemærket? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at det er berettiget fuldstændigt at forbyde indehaveren at bruge varemærket, såfremt tredjemand i en længere årrække har foretaget investeringer med henblik på at styrke offentlighedens kendskab til de varer, for hvilke han har opnået indehaverens samtykke til at bruge varemærket?</p>	Dom	19.09.13

C-43/12	<p>Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (1) annulleres. Det fastslås, at virkningerne af direktiv 2011/82/EU skal anses for endelige. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	24.09.13
C-626/11 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group og SNF mod ECHA</p> <p>Appel af kendelse afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group og SNF mod ECHA, hvorved et annullationssøgsmål mod afgørelse, der er truffet den 7. december 2009 af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, og hvorved acrylamid (EF-nummer 201-173-7) identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57, ikke blev antaget til realitetsbehandling – retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål</p>	Dom	26.09.13
C-625/11 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)</p> <p>Påstande: Rettens kendelse i sag T-268/10 ophæves. Den afgørelse, der er truffet af Det Europæiske Kemikalie-agentur (ECHA), og hvorefter acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier, i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og den efterfølgende optagelse af acrylamid den 30. marts 2010 på kandidatlisten over stoffer i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006 annulleres. Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellansens annullationssøgsmål. Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).</p>	Dom	26.09.13
C-167/12	<p>C.D. mod S.T.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1 Giver artikel 1, stk. 1 og/eller artikel 2, litra c), og/eller artikel 8, stk. 1, og/eller artikel 11, nr. 2), litra b), i direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, ret til barselsorlov? 2 Giver direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide ret til barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, under omstændigheder hvor hun: (a) kan amme efter fødslen og/eller (b) ammer efter fødslen? 3 Udgør en arbejdsgivers afvisning på at give barselsorlov til en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, en tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 4 Udgør en afvisning af at give barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, på grund af arbejdstagerens forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 5 Udgør det, som følge af den vordende mors forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af</p>	GA	26.09.13

	<p>artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) at underkaste en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, en mindre gunstig behandling? 6 Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er den vordende mors status som vordende mor tilstrækkelig til at give hende ret til barselsorlov på grundlag af hendes forhold til rugemoderen? 7 Såfremt spørgsmål 1, 2, 30 og 44 besvares bekræftende: 7.1 Har direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, direkte virkning i de relevante henseender? 7.2 Har direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) direkte virkning i de relevante henseender?</p>		
C-195/12	<p>I.B.V & Cie SA</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF, sammenholdt med i givet fald artikel 2 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, fortolkes i lyset af det almindelige lighedsprincip, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder således: a) at bestemmelsen ikke finder anvendelse på anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag III til direktivet, b) at bestemmelsen indebærer, at det kan tillades eller forbydes, at en støtteforanstaltning, som den, der er fastsat i artikel 38, stk. 3, i regionen Valloniens dekret af 12. april 2001 om den regionale markedsordning for elektricitet, omfatter alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, og som opfylder de i artiklen fastsatte betingelser, med undtagelse af de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald? 2. Har det betydning for besvarelsen, at kraftvarmeanlægget i det væsentligste kun udnytter træ eller om det alene udnytter træaffald?</p>	Dom	26.09.13
C-361/12	<p>Carratù</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er det i strid med ligebehandlingsprincippet, at en bestemmelse i national ret, som ved gennemførelsen af direktiv 1999/70/EF foreskriver økonomiske følger, såfremt en ansættelseskontrakt opsiges ulovligt under dens udøvelse, når bestemmelsen om ophør er ugyldig, anderledes eller væsentligt lavere end i de ulovlige opsigelsestilfælde for udøvelse af aftalen i henhold til civile bestemmelser, hvor en bestemmelse om ophør er ugyldig? 2) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at en sanktions effektivitet inden for dens anvendelsesområde begunstiger den ulovligt handlende arbejdsgiver frem for den ulovligt behandlede arbejdstager, hvorved også sagsbehandlings varighed direkte skader arbejdstageren til fordel for arbejdsgiveren, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 3) Er det inden for EU-rettens anvendelsesområde i henhold til Nice-traktatens artikel 51, foreneligt med chartrets artikel 47 og artikel 6 EMRK, at processens varighed, også fysiologisk, er direkte til skade for arbejdstager til fordel for arbejdsgiver, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 4) Omfatter begrebet ansættelsesvilkår i henhold til § 4 i direktiv 1999/70/EF også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når der tages hensyn til artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv</p>	GA	26.09.13

	<p>2000/78/EF og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er forskellen i de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning for ulovlig afbrydelse af et tidsbestemt arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da berettigede i henhold til § 4? 6) Skal de almindelige principper i fællesskabsretten om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse og retten til en uafhængig domstolsprøvelse og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved EU-traktatens artikel 6, stk. 2, (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og som henviser til EU-traktatens artikel 46) – sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, underskrevet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten – fortolkes således, at principperne er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (9 år) indfører en lovbestemmelse, som artikel 32, stk. 7, i lov nr. 183/10, der ændrer følgerne af de igangværende retssager, hvorved arbejdstager skades til fordel for arbejdsgiver, og hvis genoptagelsesvirkning nedsættes proportionelt, når processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 7) Såfremt EU-Domstolen ikke tillægger de nævnte principper en værdi som grundlæggende principper for Den Europæiske Unions retsorden, for at de finder horisontal og generaliseret anvendelse, og dermed finder, at kun en bestemmelse, nemlig artikel 32, stk. 5-7, i lov nr. 183/10 er i strid med forpligtelserne i henhold til direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, skal et selskab, som sagsøgte, der har de kendetegn, der er anført i præmis 55-61 [i denne forelæggelseskendelse], da anses for et statsligt organ, hvorved EU-retten, og navnlig § 4 i direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, finder direkte, opadgående vertikal anvendelse?</p>		
C-418/11	<p>TEXDATA Software mod Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig)</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 og 54 TEUF? Fortolkningen af det almindelige retsprincip (artikel 6, stk. 3, TEU) om effektiv retsbeskyttelse (effektivitetsprincippet)? Fortolkningen af kontradiktionsprincippet i henhold til artikel 47, stk. 2, i charteret om grundlæggende rettigheder (artikel 6, stk. 1, TEU) og artikel 6, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention (artikel 6, stk. 1, TEU)? Fortolkningen af forbuddet mod dobbeltstraf i artikel 50 i charteret om grundlæggende rettigheder? Samt fortolkningen af Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde? Fortolkningen af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer? Fortolkningen af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber?</p>	Dom	26.09.13
C-509/11	<p>ÖBB-Personenverkehr</p> <p>Sagen vedrører: Skal art. 30, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, fortolkes således, at det nationale organ, der er udpeget til at håndhæve forordningen, er beføjet til bindende at foreskrive en jernbanevirksomhed, hvis betingelser for erstatning af billetpriser ikke opfylder kriterierne i denne forordnings art. 17, det konkrete indhold af de erstatningsbetingelser, som denne</p>	Dom	26.09.13

	<p>jernbanevirksomhed skal anvende, selv om organet efter national ret kun har mulighed for at erklære sådanne erstatningsbetingelser for ugyldige? Skal art. 17 i ovennævnte forordning, fortolkes således, at en jernbanevirksomhed i tilfælde af force majeure kan se bort fra pligten til erstatning af billetprisen, enten ved analog anvendelse af udelukkelsesgrundene i forordning (EF) nr. 261/2004, forordning (EU) nr. 1177/2010 eller forordning (EU) nr. 181/2011 eller ved inddragelse af de ansvarsfrihedsgrunde, der omhandles i art. 32, stk. 2, i de fælles regler for kontrakten om international befordring af passagerer og bagage med jernbane ("CIV") (forordningens bilag I), også i tilfælde af erstatning af billetprisen?</p>		
C-546/11	<p>Toftgaard</p> <p>Sagen vedrører: (i) Skal beskæftigelsesdirektivets artikel 6, stk. 2, forstås således, at medlemsstaterne kun kan bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang eller ret til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ikke udgør forskelsbehandling, såfremt disse sikringsordninger angår alderdoms- eller invaliditetsydelse? (ii) Skal artikel 6, stk. 2, forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser kun vedrører indtræden i ordningen, eller skal bestemmelsen forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser tillige vedrører retten til udbetaling af ydelser fra ordningen? (iii) Hvis spørgsmål (i) besvares benægtende: Kan udtrykket "erhvervs-tilknyttede sociale sikringsordninger" i artikel 6, stk. 2, omfatte en ordning som rådighedsløn, jf. tjenestemandslovens § 32, stk. 1, hvorefter en tjenestemand som en særlig beskyttelse ved afskedigelse begrundet i stillingsnedlæggelse bevarer sin hidtidige løn i 3 år og herunder fortsat optjener pensionsanciennitet mod at stå til rådighed for en anden passende stilling? (iv) Skal artikel 6, stk. 1 i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som tjenestemandslovens § 32, stk. 4 nr. 2, hvorefter der ikke ydes rådighedsløn til en tjenestemand, der har nået den alder, hvor folkepension kan udbetales, hvis hans stilling nedlægges?</p>	Dom	26.09.13